

викликали бурхливу критику з боку науковців та певне нерозуміння практичних працівників, ефективність використання у розкритті та розслідуванні злочинів інформації, здобутої негласним шляхом, є безсумнівною, оскільки загальна кількість кримінальних справ, під час доказування в яких використовувалися результати оперативно-розшукових заходів, рік у рік зростає. З огляду на це можна зробити припущення, що ініціатива законодавця стосовно надання органам досудового розслідування правомочностей з володіння широким інструментарієм, який знаходиться у розпорядженні оперативно-розшукових підрозділів, ще пройде свою апробацію часом і підтвердить доцільність використання у розкритті та розслідуванні злочинів негласних дій, що провадяться у тому числі із використанням спеціальних технічних засобів фіксації інформації.

Практика розширення переліку слідчих дій за рахунок оперативно-розшукових заходів не нова, вона застосовується у низці кримінально-процесуальних законів зарубіжних країн. Наприклад, у Німеччині кримінально-процесуальна і оперативно-розшукова діяльність, у їх загальному розумінні, не розмежовані. Усі гласні і негласні дії уповноважених законом суб'єктів правоохоронної діяльності здійснюються з метою виявлення та розкриття злочинів. Розслідування злочинів у США і Великобританії передбачає використання негласних способів отримання інформації, якими є контроль телекомунікацій, усних розмов, візуальне спостереження, використання конфіденційного співробітництва тощо. Аналіз більшості нормативних актів іноземних держав у сфері правового регулювання досудового розслідування злочинів вказує на те, що використання прихованих методів здобуття інформації про злочини і осіб, які їх вчинили, давно не вважається таким, що характеризує рівень демократії в країні.

Значення проведення негласних слідчих дій полягає у тому, що у кримінальному провадженні не завжди можна отримати доказову інформацію за допомогою слідчих дій.

Список використаних джерел:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України (затверджений Законом України від 13 квітня 2012 р).
2. П.П. Антонечко. Місце оперативно-розшукової інформації одержаної технічними засобами, у системі доказів з кримінальної справи / Теорія оперативно-розшукової діяльності правоохоронних органів. - За гол. ред. проф. В.Л. Регульського. - Львів, 2000.
3. Основы оперативно-розыскной деятельности. Ч.1. Учебное пособие. Под ред. проф. Э.В. Видеяской. - Луганськ: РИО ЛАВД, 2006.
4. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1992. - № 22. - Ст. 303.
5. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28 грудня 1960 року № 1001-05 // Відомості Верховної Ради УРСР. - 1961. - № 2.
6. Скулиць Є. Негласні слідчі (розшукові) дії за кримінально - процесуальним законодавством України // Вісник Національної академії прокуратури України. - 2012р.
7. Молдован А.В. Кримінальний процес: Україна, ФРН, Франція, Англія, США: навч. посіб. / А.В. Молдован. - К.: Центр навчальної літератури, 2005. - 352 с.
8. Погорєцький М.А. Використання матеріалів оперативного розшукової діяльності у кримінальному процесі республік Латвії та Молдови / М.А. Погорєцький // Вісник прокуратури. -

СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Тарасенко Олександр Сергійович, науковий співробітник Центру спеціальної та фізичної підготовки Національної академії внутрішніх справ

Регулювання відносин у сфері державних закупівель здійснюється відповідно до Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 1 червня 2010 року. Згідно п. 1 ст. 12 даного закону [1], передбачено декілька варіантів проведення процедури закупівель, а саме: відкриті торги; двоступеневі торги; запит цінкових пропозицій; попередня кваліфікація учасників; закупівля в одного учасника; електронний реверсний аукціон. Також відмітимо, що проведення відповідних торгів детально регламентується вказаним Законом [1]

Поряд з цим, в зв'язку з відсутністю чіткого контролю за процедурою торгів, у процесі проведення державних закупівель виняється значна частина посадових зловживань, які в свою чергу зашкоджують економічним інтересам держави.

З наведеного можна констатувати, що перед оперативними підрозділами стоять повсякденні завдання з протидії злочинам даної категорії.

Виходячи з того, що схеми вчинення злочинів в даній сфері досить різноманітні, на нашу думку, доцільно розглянути найпоширеніший спосіб їх вчинення. Зокрема при здійсненні процедури закупівель та укладенні договору підряду за результатами торгів (тендеру) з динамічною ціною. В першу чергу при наданні тендерної документації учасники тендеру, з метою отримання переваги занижують вартість виконання робіт чи надання послуг, що і надає їм значну перевагу, проте вже при виконанні самих зобов'язань по тендеру ціна значно відрізняється від зазначеної в первинній документації. При цьому дуже часто ціна фактично виконаних робіт значно перевищує договірну вартість. Проте в такому випадку навіть замовник вже не може вплинути на зростання витрат на виконання робіт чи надання послуг.

Досить поширеною схемою є також порушення процедури при наданні документації конкурсних торгів. Наведена схема можлива лише в разі злочинної змови розпорядника коштів та учасника торгів, оскільки вона полягає в тому, що під час подачі документації в них робляться незначні помилки, які виправляються під час проведення торгів, при цьому в документації можуть змінитися відомості з метою отримання переваг на торгах.

Також одним із розповсюджених способів вчинення злочинів, пов'язаних з державними закупівлями є ситуація при якій посадова особа установи-розпорядника коштів вступаючи в злочинну змову із зацікавленою особою ще до оголошення предмету закупівлі складають перелік вимог, що підходить лише декільком чи, навіть, тільки одній організації, підприємству. Цим самим кількість учасників тендерних закупівель значно зменшується, що й надає можливість отримати переваги під час торгів.

Виходячи з наведених способів вчинення кримінальних правопорушень в сфері державних закупівель та з метою усунення умов їх вчинення, нами пропонується внесення відповідних змін до нормативно-правових актів, які регламентують порядок проведення тендерних закупівель, а саме: встановити обмеження щодо коливання цін при укладанні договорів з динамічною ціною; заборонити внесення змін до тендерної документації після того як всі матеріали прийняті; під час проведення торгів, до їх проведення залучати представників правоохоронних органів.

Список використаних джерел:

1. Про здійснення державних закупівель : Закону України від 1 червня 2010 року. - Голос України від 30.06.2010 — №118.

ОСОБЛИВОСТІ СТРОКУ В КОНТЕКСТІ ОНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Солдатський Вадим Володимирович, асистент кафедри кримінального процесу Національного університету «Одеська юридична академія»

20 листопада 2012 року набрав чинності Кримінальний процесуальний кодекс України, автори якого стверджують, що його основна ціль - впровадити європейські цінності та принципи до української системи кримінальної юстиції, де нарізним каменем будуть права людини [1]. Новий КПК проголосив у ст. 2 своїми завданнями: «захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування та судового розгляду» [1]. Звичайно, порівняно з «Радянським» кодексом, новий документ містить ряд значних змін, що трансформують систему кримінального провадження.

Це, відповідно, означає докорінні зміни в кримінальному судочинстві, що в свою чергу піднімає ряд не вирішених старих та нових питань. Відмітимо, питання порушення строків (умисних затягувань кримінального процесу - думка С.В.) тривалості кримінальних проваджень далеко не нові, разом з тим, вони залишаються актуальними, оскільки тягнуть за собою порушення як загальних правил судочинства, так і прав та законних інтересів громадян в цілому.

Саме тому, на наш погляд, одним із досягнень нового КПК мало б стати суттєве підвищення оперативності кримінального провадження. У Кодекс закладено велику кількість норм та інститутів, які сприятимуть дотриманню